

A Győri Ítéltábla a dr. Donat Ebert ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr.Kaiser István ügyvéd által képviselt **alperes** ellen 300.000 euro tartozás megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. december 1. napján kelt 4.P.20.931/2010/14. számú ítélet ellen az alperes részéről 15., 16., 17. és 18.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 750.000 (hétszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s :**

A felperes és a "C" között 2007. június 1-én tartós ügyvédi megbízási szerződés jött létre ügyvédi tevékenység tartós, folyamatos ellátására. Az alperes a megbízott ügyvédi iroda tagja volt, annak irodavezetőjeként, ügyintéző ügyvédként írta alá a szerződést. A felperes 2009. évben telephelybővítéssel kapcsolatos pályázatot kívánt benyújtani, és ezzel összefüggésben az alperes arról tájékoztatta, hogy a teljesítőképessége igazolásához ügyvédi letétbe kell helyezni a szükséges összeget. Ezért a felperes 2009. április 2. napján ügyvédi letéti szerződést kötött az alperes által képviselt "C"-vel. Ebben a felek megállapodtak abban, hogy a letevő felperes üzleti terveivel összefüggően elsősorban teljesítőképesség igazolása érdekében legkésőbb 2009. június 30. napjáig megőrzés céljából letétbe helyez a letéteményes ügyvédi irodánál 200.000 eurót. A felperes ezt az összeget a letéteményesnek a letéti szerződésben megjelölt "A" Zrt-nél vezetett letéti bankszámlájára átutalta. Az ügyvédi letéti szerződésben a felek rögzítették, hogy a letét összege kizárólagosan a letevő felperes tulajdonát képezi. A szerződés szerint a letéti összegből kifizetés csak a letevő letéteményes részére adott külön felhatalmazása alapján történhet, hatósági engedélyezési eljárások lebonyolítása, beruházások és ezzel kapcsolatos pályázati eljárások, gazdasági tervek megvalósítása céljából. A letéti összeget a letéteményes a szerződés hatálya alatt a letéti számláján, illetve készpénzben őrzi, más letétől elkülönítetten. Az ügyvédi iroda vállalta, hogy letétbe helyezésre kerülő összeget más személy kezelésébe nem adja, azt a letevő kifejezett kérésére kizárólagosan kezeli. A letéteményes köteles volt a letéti összeget 2009. július 1-én a letevő "B" Banknál vezetett bankszámlájára kamatokkal együtt megfizetni. A

szerződés 6. pontja értelmében a letéteményes a letét összegét az ügyvédi letétkezelés szabályai szerint köteles kezelni, nem jogosult a letéti összeg használatára, hasznosítására vagy őrizetbe adására harmadik személynek. Ezt követően 2009. május 6. napján újabb ügyvédi letéti szerződés jött létre a felperes mint letevő és a letéteményes ügyvédi iroda között, további 2009. május 7-én átutalt 100.000 euró letéti összeg 2009. június 30. napjáig történő megőrzése céljából, a korábbi letéti szerződésben foglaltakkal megegyező feltételekkel.

A letéteményes ügyvédi iroda az ügyvédi letéti szerződésekben foglalt kötelezettségei ellenére sem 2009. július 1-én, sem később a letéti összegeket nem fizette meg a felperesnek, többszöri felszólítás ellenére sem. A 2009. augusztus 19-i írásbeli felszólításának eredménytelensége után a felperes 2009. szeptember 2-án 2009. szeptember 30. napjával felmondta az alperes ügyvédi irodájával fennálló ügyvédi megbízási szerződést. Az alperes a 2009. szeptember 7-i válaszlevelében arra hivatkozott, hogy a letétet az ügyvédi letéti szerződés céljának megfelelően kezelte, és „az üzleti cél miatt” nem történt meg a letéti szerződés formális megszüntetése és az abban foglalt összegek felperesnek történő átutalása. Jelezte, hogy „az üzleti célok 8, illetve 15 napon belül teljesülnek, így ezekkel összefüggésben fog haladéktalanul megtörténni a letéti szerződésben szereplő összeg visszautalása a felperesnek.” A felperes válaszlevelében kifejtette, hogy sohasem engedélyezte a letétbe helyezett pénzösszeg letéti számláról történő felvételét, ezt a szerződés több pontja határozottan kizárta. Ezután a felperes 2009. szeptember 22-ig, majd 2009. október 15-ig eredménytelenül engedélyezett határidőt a letéti összeg visszafizetésére. Miután a felperes a letéti összeget nem kapta vissza, 2009. október 16-án feljelentést tett az ügygel kapcsolatban a rendőrségen, és bejelentést tett a ... Megyei Ügyvédi Kamaránál, és fegyelmi eljárás lefolytatását kérte az alperessel szemben. A ... Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa 2010. március 8-án hozott 100/1/2009. számú határozatával az alperest a kamarából kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta, e határozattal szemben az alperes fellebbezést terjesztett elő. Az alperessel szemben a ... Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Osztályán 26/2010. bü. számon különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás van folyamatban, amelynek során az alperes vagyonának zár alá vételét elrendelték.

**A felperes keresetében** 300.000,- euró és annak 2009. június 30. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperes a letéti szerződések alapján átvett összeget a szerződéses kötelezettsége ellenére sem fizette vissza, e bűncselekménynek is minősülő magatartásával pedig a keresete szerinti kárt okozta a felperesnek.

**Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.** Nem vitatta, hogy a letéti szerződések létrejöttek, azt sem, hogy a felperes 300.000 eurót az ügyvédi letéti szerződésekben meghatározott letéti számlára átutalt. Arra hivatkozott, hogy ügyvédi letéti szerződések a Ptk. 207.§ (6) bekezdése szerint színlelt szerződések, azok valójában megbízási szerződéssel vegyes vállalkozási szerződést lepleztek, de ezek közelebbi tartalmáról a felperes által eszközölt ügyvédi titoktartás alóli felmentésig részletes nyilatkozatot nem tehet. Előadta, hogy a perbeli szerződések kapcsán az volt a feladata, hogy

a felperest egy konkrét pályázaton 1 milliárd forint vissza nem térítendő pályázati támogatáshoz segítse. Ennek érdekében különböző személyekkel mint döntéshozókkal vegye fel a kapcsolatot, ismertesse össze őket a felperesi ügyvezetővel. E szerződéses kötelezettségének eleget tett, konkrét lobbistákkal és pályázatírókkal személyes találkozókat szervezett. Az átutalt letéti összeg rendeltetése az volt, hogy készpénzben adja át a felperes ügyvezetője által megjelölt személyeknek, amit meg is tett. Kifejezetten a felperes kérésére készült a letéti szerződés, abba az alperes kizárólag azért egyezett bele, mert a felperes 100.000 eurós sikerdíjat ígért részére. A pénz átadását követően a pályázatíróktól azt az információt kapták, hogy a felperes mérlegfőösszege nem felel meg a pályázati feltételeknek. Ekkor a felperes a pénzt visszakérte, de azt a közvetítők nem adták vissza. A letéti szerződés színleltségét mutatja, hogy ügyvédi díjazást nem kötöttek ki, és a szerződés szerint az átutalt pénzt készpénzben is őrizhette. A felperes szóbeli utasítására vette ki a pénzt a bankból, és kellett odaadnia „valakinek”. A felperes ügyvezetője a rendőrségnek írt levelében maga is elismerte, hogy „előfordulhat, hogy volt erről szó, de írásos engedélyt soha nem adott arra, hogy a pénzt a letéti számláról felvegyék”. Őrzési letétnél az írásbeliség nem feltétel, szóban kapott konkrét utasítást, de a titoktartás miatt erről nem nyilatkozhat. Előadta, hogy a pénzt nem saját célra használta fel, de nem nevezte meg, hogy a pénzösszeget mely személyeknek adta át.

**Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében** kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 300.000,- eurót és ennek 2009. július 1. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatát, és 2.424.750,- Ft perköltséget. Határozata indokolása szerint a peres felek között érvényes ügyvédi letéti szerződés jött létre. Az alperes az őt terhelő kötelezettségének nem tett eleget, a felek jogviszonyára irányadó Ptk. 463.§ (1) bekezdése és 466.§ (2) bekezdése, továbbá a letéti szerződés rendelkezései ellenére a letéti szerződés lejártát követően a letétbe helyezett összegeket, és a szerződésekben kikötött kamatot nem fizette vissza a felperesnek. Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv. (továbbiakban Ütv.) 30.§ (3) bekezdése és az ügyvédek letét- és pénzkezeléséről szóló 4/1999. (III.1.) MÜK szabályzat előírásaiból megállapítható, hogy az alperes abban az esetben sem lett volna jogosult a felperes utasítása szerint az őrzési letétben lévő összeget hasznosítani, ha ehhez a letevő hozzájárult volna. A megőrzésre átvett pénzt az ügyvéd csak őrzési letétként kezelheti, nem fogadhat el olyan megbízást, amely az Ütv-be ütközik. Az az alperesi „sejtetés”, hogy a felperesi ügyvezető szóbeli utasítására „közvetítőknek” lett átadva a letéti összeg, még bizonyítottsága esetére sem alkalmas az alperes felelősségének, megtérítési kötelezettségének a kimentésére. Amennyiben az alperes a letéti szerződések színleltségét bizonyítani tudta volna, a szerződés érvényességét a leplezett szerződés alapján kellett volna megítélni, az alperesi „sejtetés” szerinti leplezett szerződés azonban semmiképpen nem lehet érvényes. Az ilyen jogszabályba ütköző megbízást az igazságszolgáltatás keretében eljáró ügyvédnek vissza kellett volna utasítania, saját felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat (Ptk. 4.§). Ugyanakkor az alperes a Pp. 164.§ (1) bekezdése szerint őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére a letéti szerződések színleltségét sem tudta bizonyítani. A felperes sem írásban, sem szóban nem adott utasítást az alperesnek a letéti összeg felhasználására. A felperes az alperest a nyilatkozatát követően az elsőfokú eljárás során az ügyvédi titoktartás alól a felmentette, de az alperes a tárgyaláson a személyes megjelenésre szóló idézése ellenére nem jelent meg, távolmaradását nem mentette ki. Az

elsőfokú bíróság a Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján az alperest az őt terhelő bizonyítási teherről tájékoztatta, de az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem tudta bizonyítani, sem a letéti szerződések színleltségét, sem azt, hogy az őrzési letét kezelésére szóbeli utasítást kapott volna a felperes ügyvezetőjétől, az őrzési letétet így nem használhatta volna fel. A felperes ugyanakkor igazolta az őrzési letéti szerződések létrejöttét, és azt is, hogy az alperes a letéti határidő lejáratakor nem fizette vissza a letétben lévő összeget és annak kamatait, ezért azt az alperes visszafizetni tartozik.

**Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezés,** amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan - tartalmilag - annak a hatályon kívül helyezését kérte. Az elsődleges kérelme körében előadta, hogy „az elsőfokú ítéletet mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatja”, majd a fellebbezésének indokolásában megismételte az érdemi ellenkérelmében foglaltakat. A másodlagos kérelme körében pedig arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a teljes tényállás felderítését elmulasztotta, indokolási kötelezettségének pedig nem tett eleget. Előadta továbbá, hogy az alperesnek az elsőfokú eljárás során nem volt lehetősége az eljárás színleltségének a bizonyítására, de ennek tárgyában most ellene büntetőeljárás van folyamatban, a Zala Megyei Bíróság előtt 9.B.16/2001/5. sorszám alatt folyik az eljárás. Kérte a per tárgyalásának a felfüggesztését a büntetőeljárás jogerős befejezésig.

**A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte,** annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés nem alapos.

A fellebbezés kapcsán az ítéletábra mindenekelőtt rámutat arra, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének törvényes indoka nem volt, az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése nélkül hozta meg a határozatát, amelyet a Pp. 221.§-ban foglaltaknak megfelelően indokolt meg.

Az elsőfokú bíróság az érdemi döntés meghozatalához szükséges releváns tényállást túlnyomórészt helyesen állapította meg, azt az ítéletábra a fellebbezési eljárás adatai alapján az alábbiakkal egészíti ki:

- A ... Megyei Ügyvédi Kamara az alperest 2010. augusztus 6. napjával, Kamarából kizárás fegyelmi büntetés folytán az ügyvédi névjegyzékből törölte.
- A ... Megyei Ügyvédi Kamara a "C" kamarai tagságát megszüntette, és a Kamara Ügyvédi Irodák Névjegyzékéből 2010. augusztus 6. napjával törölte.

Az elsőfokú bíróság - az így kiegészített, pontosított tényállás alapján - a perben beszerzett bizonyítékokat megfelelően értékelte és túlnyomórészt helyesen állapította meg a tényállást, és érdemben helytálló döntést hozott, annak indokait azonban az ítéletábra teljes egészében nem osztotta.

Az elsőfokú ítélet a tényállási részében azt még helyesen állapította meg, hogy 2007. június 1-én a felperes és a "C" között jött létre tartós ügyvédi megbízási szerződés. Tévesen állapította meg, hogy a perbeli ügyvédi letéti szerződések a felperes és az alperes között jöttek létre. E szerződések ugyanis - a csatolt okiratok szerint - a tartós ügyvédi megbízási szerződéshez hasonlóan szintén a felperes mint letevő és a "C" mint letéteményes között jöttek létre. Az alperes az ügyvédi iroda tagjaként, és irodavezetőjeként az ügyben eljáró ügyintéző ügyvéd volt.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) 67.§. /1/ és /2/ bekezdései szerint egy, vagy több ügyvéd az ügyvédi tevékenység végzésére ügyvédi irodát alapíthat. Az ügyvédi iroda az Ütv.67.§. /1/ bekezdéséből kitűnően jogi személy, a megbízási jogviszony - az Ütv.74.§. /1/ bekezdése szerint - az irodával jön létre. Az Ütv. 76.§ (1) bekezdése szerint az ügyvédi iroda az ügyvédi irodák névjegyzékéből való törléssel szűnik meg.

A felperes az alperest mint az iroda tagját perelte a letéti szerződések megszegése miatt. A letéti szerződések teljesítéséért a szerződést megkötő és önálló jogalanyisággal rendelkező ügyvédi iroda tartozik elsősorban felelősséggel, ehhez képest az alperes felelőssége az alábbiak szerint alakul:

Az Ütv. 69.§-a szerint:

**69. § (1)** Az iroda tagjának felelőssége az irodával szemben az alapító okiratban meghatározott vagyon szolgáltatására és az esetleg megállapított egyéb vagyoni hozzájárulásra terjed ki. Az iroda kötelezettségéért a tag - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - nem felel.

(2) Az irodára a 10. § (1) bekezdését akként kell alkalmazni, hogy ha az iroda vagyona a követelést nem fedezi, a kárt okozó ügyvéd a saját vagyonával korlátlanul felel. Az alapító okirat meghatározhatja, hogy a kárt okozó ügyvéd milyen esetekben és mértékben köteles az iroda által megfizetett kártérítést az iroda részére megtéríteni.

(3) A kárt okozó ügyvéd - mögöttes felelősségének érintése nélkül - az ügyvédi irodával együtt is perelhető.

Az Ütv. 10.§-a szerint:

**10. § (1)** Az ügyvéd a tevékenysége körében okozott kár megtérítéséért a Polgári Törvénykönyv (Ptk.) szerint felel.

(3) Az ügyvéd felróhatóság hiányában is felelősséggel tartozik a visszaszolgáltatási vagy elszámolási kötelezettséggel átvett pénzért és értéktárgyért. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a hiányt elháríthatatlan külső ok idézte elő.

A konkrét esetben a fentiek összevetéséből megállapítható, hogy a letéti szerződések teljesítéséért az önálló jogalanyisággal rendelkező ügyvédi iroda tartozik elsősorban felelősséggel, ehhez képest az alperesi ügyvéd felelőssége korlátlan ugyan, de mögöttes, marasztalására - az Ütv.69.§. /3/ bekezdésére figyelemmel - az ügyvédi iroda előzetes, vagy egyidejű marasztalása esetében kerülhetett volna sor. Az első esetben az ügyintéző ügyvéd marasztalásának feltétele annak megállapíthatósága is, hogy a megítélt követelés az irodával szemben behajthatatlannak bizonyult, a második esetben pedig a marasztalásnak feltételesnek, behajthatatlanság esetére szólónak kell lennie.

Figyelemmel azonban arra, hogy a felperessel szerződésben álló ügyvédi irodát -a kiegészített tényállás szerint - 2010. augusztus 6. napjával az ügyvédi irodák névjegyzékéből törölték, a jogalanyiséga megszűnt, igazoltta vált, hogy a felperesi követelés az irodával szemben behajthatatlan. Ezt követően már nem volt akadálya az alperes közvetlen marasztalásának.

Az ügy érdemét illetően megállapítható, hogy miután a peres felek a tényállításaikat előterjesztették az elsőfokú bíróság - a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítatlanság jogkövetkezményeiről helyes tájékoztatást adott a Pp.3.§ /3-4/ bekezdésének megfelelően. Ezt követően a felek által előterjesztett bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével állapította meg, hogy az alperes az érvénytelenségi kifogása körében nem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének. (Pp.164.§ /1/ bekezdés), nem tudta bizonyítani a letéti szerződések színlelt voltát, és azt sem, hogy a letéti összegek kifizetésére (felhasználására) a felperes adott volna utasítást. Helyesen fejtette ki, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az adott alperesi hivatkozást miért nem tartotta megalapozottnak. E körben pedig a Pp. 206.§ (2) bekezdésének megfelelően ítélte meg azt is, hogy milyen jelentőséget kell tulajdonítani annak, hogy a felperes által az ügyvédi titoktartás alól a felmentett alperes a személyes megjelenésre vonatkozó idézése ellenére nem jelent meg a tárgyaláson. Ezen indokokat a másodfokú bíróság is osztotta, ekként azokra - megismétlésük nélkül - csupán hivatkozik.

A felperes és az alperes által vezetett ügyvédi iroda között a Ptk. 474.§-a szerinti tartós megbízási szerződés keretében jöttek létre az elsőfokú ítéletben helyesen hivatkozott őrzési letéti szerződések, amelynek keretében az ügyvédi iroda, és eljáró ügyvédként az alperes feladata, szerződött kötelezettsége az őrzés volt. A letéti szerződések alapján pedig az őrzött pénzt köteles lett volna az ügyvédi iroda a letéti időtartam lejártával a felperesnek kiadni, az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések szerint. E kötelezettségének pedig az ügyvédi iroda nem tett eleget, ezért az alperes a fenti kifejtetteknek megfelelően, az iroda tagjaként, kárt okozó ügyvédként kártérítés címén köteles a letét összegét és késedelmi kamatait a felperesnek megfizetni.

A kifejtettek alapján az ítéletábra - az indokolás részbeni kiegészítésével és módosításával - elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az ítéletábra az alperesnek a per tárgyalásának a felfüggesztésére irányuló kérelmét pedig elutasította, mert az azt megalapozó, a Pp. 152.§-ában foglalt feltételek nem álltak fenn. Jelen per önállóan is elbíráható volt, annak eldöntése nem függ az alperes büntetőjogi felelőssége elbírálásától.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban vesztes alperes a Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint a felperes perköltségét. A felperes jogi képviselőjének munkadíját az ítéletábra a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével és a pertárgyérték alapulvételével Áfa-val növelten 750.000,- forintban állapította meg.

Köteles továbbá az alperes az Itv. 59.§ (1) bekezdése, valamint az alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján az államnak felhívásra megfizetni az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

Győr, 2012.évi január hó 25. napján

**Dr. Szalai György sk.** a  
tanács elnöke

**Dr. Bajnok István sk.**  
előadó bíró

**Dr. Ferenczy Tamás sk.**  
bíró

A kiadmány hitelül  
kiadó: